



משפחות רבות שחוו שכול במשפחתם בוחרות בחיים. בדרכים מגוונות מנציחים המשפחות את יקיריהם על ידי המוטו שהקרינו היקירים בחייהם, את המוטו הזה הן רוצות להעניק לחברה ובכך לזכור את היקר שלהן...

לפניכם מספר דוגמאות:

- שמשמח אחרים. איזו עצה קלה יותר לביצוע? נמקו.
 - כיצד אתם משמחים עצמכם?
 - חשבו על אדם הקרוב לכם: אבא? אמא? אח? אחות? חבר? חברה?, ציינו את שמו וחשבו כיצד תוכלו לשמח אותו.
- קראו את שירה של דסי רבינוביץ וענו על השאלות שלאחריו.

עיגולי השמחה / דסי רבינוביץ

לכל אדם יש עיגול בלב, עיגול השמחה. לפעמים העיגול קטן, אך הוא יכול לגדול ולגדול... כאשר עיגול השמחה גדול, הוא שולח עיגולים קטנים למקומות נסתרים בגוף, מקומות שלפעמים כואבים. וככל שיש יותר עיגולים קטנים, פחות מקומות כואבים. יש אנשים שעיגול השמחה שלהם קטן, ולנו יש תפקיד - לעזור לו לגדול. וודאי שואלים אתם - איך? כל אחד מאיתנו חושב על דרך. אפשר להביא לו סוכריה, לתת לו פרח, לשיר לו שיר, לצייר לו ציור או אפילו פשוט לומר לו: בוקר טוב, מה שלומך היום? והכי חשוב, לעשות את זה בכיף, בשמחה, מכל הלב!

- בעקבות השיר "עיגולי השמחה"
- קראו את שירה של דסי רבינוביץ וענו על השאלות הבאות. מהו, לדעתכם, המסר של השיר?
 - מדוע לדעתכם חשוב היה לדסי שיפיצו את השיר כמה שיותר?

בחרת בחיים - שני דיוק ז"ל

עמותת שמחת שני הוקמה על שם הילדה **שמחה שני** דיוק ז"ל. אשר נהרגה בתאונת דרכים ב-כ"ג סיוון תשס"ג. שני היתה הילדה השניה במשפחה, ילדה מלאת שמחת חיים, נשמה טהורה הרוקמת בתוכנו שמחה וחסד. העקבות ששני השאירה בעולמנו מנחים משפחה וחברים, לדאוג לכך שזכרה ואופייה המיוחד ימשיכו לפעום דרך מעשי צדקה וחסד. זאת בדרך שהשמחה, הצבעונית והאהבה הרבה ששני הכניסה בחיינו, יתממשו גם בחייהם של אחרים הזקוקים לכך.

1

בחרת בחיים - דסי רבינוביץ ז"ל

דסי רבינוביץ היא נערה שהתמודדה עם מחלת הסרטן. בגיל שבע עשרה חלתה בלוקמיה (סרטן הדם) ובמהלך מחלתה עברה טיפולים רבים, ובהם טיפולים כימותרפיים והשתלת מוח עצם. בזכות השמחה וראיית הטוב שאפינו אותה, שימשה דסי מקור לתמיכה לחולים ולבריאם. גם ברגעים בהם כאבה כאבים רבים, תמיד חיפשה דברים קטנים שיגרמו לאחרים ולה לשמחה. דסי הטביעה שם פועל חדש שלא תמצאו במילון: **"להשתמח"** והיא נהגה לשאול בשיחות שהיו לה עם הסובבים אותה "האם השתמחת היום?" כלומר "מה עשית היום כדי לשמוח ולשמח אחרים?". דרך התמודדותה המיוחדת הגיעה לידיעת הציבור בעזרת מספר כתבות וראיונות בתקשורת הישראלית בהם השתתפה במשך תקופת מחלתה.

דסי רבינוביץ חיברה את השיר **"עיגולי השמחה"** זמן קצר לפני מותה, וביקשה להעביר את השיר ואת מסרו לכמה שיותר אנשים. השיר עוסק בכוחה המרפא של השמחה. השיר נכתב בצורה ספונטנית תוך כדי השארת הודעה במענה קולי והקלטה זו נמצאה רק לאחר מותה. השיר המשמח והמסרים העולים ממנו הפכו, לימים, לנחלת הכלל הם נלמדים בבסיסי צה"ל ובתוכניות הלימוד של משרד החינוך. השיר הולחן במספר לחנים. מילות השיר שימשו גם השראה לזמר מיכה שטרית שכתב את השיר **"שמחות קטנות"** וביצע אותו יחד עם הזמר עמיר בניון.

הזמר מיכה שטרית סיפר כי כתב את שירו המוכר "שמחות קטנות" לאחר שצפה בתוכנית ראיונות אשר בה התראיינה דסי. "ראיתי אותה, והייתי בתקופה לא קלה בחיי". סיפר מיכה שטרית. "שאבתי ממנה כוח, כי היא דיברה עם כזאת אהבה לחיים ושמחה.. היא נתנה לי תקווה והקדשתי לה את השיר".

דסי נפטרה ממחלתה בראש השנה בשנת תשנ"ז, 1996, בגיל 19.

שאלות בעקבות הכתבה:

- מדוע, לדעתכם, נחשבה הנערה דסי רבינוביץ חולה מיוחדת במינה ושונה מחולים אחרים?
- מה היה המסר של דסי לכולנו?
- מה היה בטיפסת עולמה כדי לעודד רבים ולעורר בהם השראה?
- דסי ייעצה לנו שתי עצות: הראשונה, לעשות בכל יום דבר מה שמשמח אותנו, והשנייה לעשות בכל יום דבר מה



"אנו חושבים על החיילים כעל בנינו. אנחנו מעניקים להם הפוגה ודברים טובים ואז הם עולים לג'יפים שלהם ופניהם לקווי ההגנה מחוזקים יותר. רוב החיילים אינם מהאזור, וביקור בפינה החמה מקנה להם הזדמנות ראשונה להיפגש ולשוחח עם תושבי הגוש" (מיכל, מתנדבת בפינה החמה).

לאורך השנים התפתחה הפינה החמה. המבנה צופה עץ, החצר עוצבה והוקמו מחסנים. הפינה ממשיכה לגדול, להתעצם ולהתפתח. אנו ממשיכים להרחיב את החצר, מוסיפים מטבח קהילתי שנוכל להכין בו דברים מפנקים לחיילים, ובונים פינת ספרים לזכר יובל היימן ז"ל שנפל במבצע צוק איתן. לאורך השנה מתקיימות פעילויות של תושבים וחילים, הקפות שניות במוצאי שמחת תורה, הדלקת נרות חנוכה, "מנגל" ביום העצמאות לכל חיילי הגזרה וערב שירה ביום ירושלים. בפינה החמה יש הכרת הטוב ומצוות הכנסת אורחים. כל העשייה בפינה החמה היא בהתנדבות וממומנת מתרומות. "ממעמקי האובדן של שתי נפשות ד"ר שמואל גיליס וצחי ששון הי"ד תושבי גוש עציון טיפחו פרויקט שהיטיב יותר ממה שיכולנו אפילו לדמיין הפינה החמה לחיילינו".

בעקבות הכתבה:

- כיצד בחרו המשפחות להנציח את יקיריהם?
- מה המיוחד בהנצחה זו?
- האם יש בכל סוג של הנצחה נחמה על היקיר שכבר הלך?

כיתבו גם אתם סיפורים נוספים של דרכי הנצחה ליקירים שהלכו

תודה ל הרב צבי נאמן על הכתיבה והעריכה



אולם שמחת שני.

העמותה מנציחה את שני ואופיה המיוחד דרך שמחותיהם של משפחות שאין ביכולתן לחגוג את יום שמחתן ומאפשרת להן לחגוג את ארועיהן בתקציב דל אך בצורה נאה ומכובדת. בנוסף, מסייעת העמותה לחגוג שמחות של ילדים בעלי צרכים מיוחדים אשר היה שמור להם מקום מיוחד בליבה של שני. העמותה שיפצה את אולם השמחות בישוב אלעזר וההכנסות מתרומות מאפשרות למשפחות נצרכות לקיים את שמחותיהם באולם יפה ומכובד. **העמותה שמה לה למטרה שהחיסרון לא יורגש.** האוכל נתרם ע"י קייטרינג ולעתים ע"י מתנדבים בקהילה. נגנים, מלצרים, קוסמטקאיות ומאפרות מקצועיות תורמים מזמנם ובאים לשמח את חתני השמחה ובכך יכולים לשמוח שמחה שלמה שאין למעלה ממנה.

בעקבות הנאמר:

- מי היתה שני דיוק ז"ל? מה היה המיוחד בה?
- כיצד בחרו בני המשפחה וחברים להנציח את זיכרה?
- בזכות מה ממשיך המפעל עד היום?

3 נבחרת בחיים - ד"ר שמואל גיליס וצחי ששון הי"ד

בשנת 2001, כאשר הטרור הערבי בישראל היה בשיאו, נטלו מרצחים ערביים את חייו של **ד"ר שמואל גיליס הי"ד**, המטולוג מפורסם, בדרכו לביתו שבכרמי צור. אשתו רותי נשארה לגדל לבדה את חמשת ילדיהם. עשרה ימים מאוחר יותר התרחש רצח נוסף ירי קטלני מהגשר על כביש המנהרות קיפד את חייו של צחי ששון הי"ד מקיבוץ ראש צורים. אשתו אוסי נשארה לגדל לבדה את שני ילדיהם.

רותי ואוסי חברו יחד על מנת להנציח את זכרם של בעליהן באמצעות **פרויקט "הפינה החמה"**.

הפינה החמה פועלת במבנה הממוקם בצומת גוש עציון, ובה מוגשים לחיילים שתיה, מאפים ביתיים ושאר פינוקים חנים אין כסף. החיילים עוצרים בפינה החמה, נחים לרגע קט, שותים ואוכלים משהו קטן וממשיכים לבסיסם. נוסף על הכיבוד מקבלים החיילים חיוך, מילה חמה וברכת הדרך.

הפינה החמה פועלת בכל יום, מלבד שבתות, מהשעה שבע בבוקר ועד השעה תשע בערב, והיא מתופעלת בידי מתנדבים מאפרת ומגוש עציון. האספקה מתאפשרת הודות לתרומות נדיבות. התחזוקה והתשתית ממומנות בידי המועצות המקומיות של גוש עציון ואפרת.

בין **200 ל-300** חיילים בדרגות שונות ומיחידות שונות עוצרים בתחנה מדי יום ביומו. ביום חם ולוהט מוגשים לחיילים ברד, משקה קר ומרענן ועוגות ביתיות, ובחורף - מרק חם, ספל קפה חם, פרוסה של עוגת שקולד שאך זה נאפתה, וגם צידה לדרך שקית פופקורן שהוכן במקום.